

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1476/2022
26.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Бранке Дражић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Митровић, адвокат из ..., против туженог Р.В.В. Депонија Д.О.О. Јагодина, чији је пуномоћник Предраг Миленковић, адвокат из ..., ради исплате накнаде трошкова за долазак и одлазак са рада, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1518/21 од 09.11.2021. године, у седници одржаној 26.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1518/21 од 09.11.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Јагодини П1 491/16 од 06.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име неисплаћених путних трошкова за период од маја 2011. године закључно са јануаром 2014. године исплати појединачно наведене месечне износе као у овом ставу изреке са законском затезном каматом од доспелости до исплате. Другим ставом изреке (погрешно означен као став трећи), обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име трошкова поступка износ од 256.041,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1518/21 од 09.11.2021. године, првим ставом изреке одбијена је као неоснована жалба туженог и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова ревизијског поступка исплати износ од 91.283,00 динара. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев туженог којим је тражио да се тужилац обавезе да му накнади трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 30.05.2014. године. Предмет тужбеног захтева је исплата путних трошкова за долазак и одлазак са рада за период од маја 2011. године до јануара 2014. године, а вредност предмета спора је 734.129,33 динара.

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је у парницама из радног односа ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, према одредби члана 403. став 3. ЗПП.

Тужени је ревизију изјавио против другостепене пресуде којим је одбијена жлба туженог и првостепена пресуда којом је усвојен тужбени захтев за исплату путних трошкова за долазак и одлазак са рада за тражени период потврђена. Имајући у виду предмет тражене правне заштите, то се у конкретном случају не ради се о спору о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**